

یادداشت های درسی از رساله اول پطرس
توسط پائول هایمز
پروفسور کتاب مقدس و زبانهای باستانی

Baptist College of Ministry and Baptist Theological Seminary,
Menomonee Falls, WI

درس اول: مقدمه

الف) معرفی شخصی

بنده فرزند یک مسیونری اهل ژاپن هستم که توسط مادرم در سنین جوانی بشارت یافتم و به خداوند عیسی مسیح هدایت شدم، در شهر یوکوهاما ژاپن
تعمید گرفتیم و در جوانی خود با هدایت خداوند معلم شدم.

من به عنوان پورفسور زبانهای باستانی و کتاب مقدس افتخار تدریس در کالج باپتیست در منومانی فالس ویسکانسین ایالت متحده امریکا را پیدا کرده
ام.

من مدرک دکترای عهد جدید را از یک محقق برجسته به نام دیوید آلن بلک دریافت کردم. تخصص من در کتاب اول پطرس هست که دو کتاب و سه
مقاله با این عناوین منتشر کرده ام.

ب) نظریات آغازین

۱. عیسی مسیح: هویت ما در او و رنج ما برای او این دو موضوع اصلی عنوان کتاب اول پطرس هست. پطرس به سوالات ما جواب می دهد از
اینکه که ما چه کسی هستیم؟ و زمانیکه دنیا از ما نفرت پیدا می کند، چگونه باید زندگی کنیم؟ جواب سوال اول به ما کمک می کند تا جواب
سوال دوم را نیز پیدا کنیم.

۲. علاوه بر این، برداشت پطرس اینست که واکنشی که ما بنام عیسی مسیح نسبت به اطرافیان خود نشان می دهیم، تاثیر جاودانه خواهد داشت.
داستان واقعی رو شروع می کنم درباره یک زن مسیحی در کشور افریقای کامرون که این زن مسیحی با یک شخص بی ایمان عصبانی
ازدواج می کند. یک روز آن مرد با خشم و عصانیت با کارد بزرگ به چشم زن اسیب می زند. با این حال او با هواپیمای مسیونری به بیمارستان
منتقل می شود. اما چشم راست او خوب نمی شود. در حالیکه او هنوز در بیمارستان بود، شنید که اشخاصی در دهکده قصد انتقام از او علیه
همسرش را دارند. زن از بیمارستان فرار می کند و خود را با چشم بانداز شده به دهکده می رساند تا از شوهرش محافظت کند، با اینکه
شوهرش قطعاً شایستگی چنین حمایتی از سوی زنش نبود. این زن در عید قیام سال ۲۰۱۴ تعمید گرفت و از آن زمان شهادت بی باک او و
فرزندانش باعث شد که همسرش نیز ایمان بیاورد.

۳. اولین رساله پطرس رسول به ما کمک می کند تا درک کنیم چگونه یک مسیحی می تواند به این طریق زندگی کند و به کسانی که از آنها
متنفر هستند محبت و بخشش خود را نشان دهد، زیرا خود مسیح نیز چنین رفتاری را با دشمنانش داشت. در اول پطرس ۲: ۲۱-۲۵ می
خوانیم: «زیرا که برای همین خوانده شده اید، چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را نمونه ای گذاشت تا در اثر قدمهای وی رفتار
نمایید، که هیچ گناه نکرد و مکر در زبانش یافت نشد. چون او را دشنام می دادند، دشنام پس نمی داد و چون عذاب می کشید تهدید نمی
نمود، بلکه خویشتن را به داور عادل تسلیم کرد. که خود گناهان ما را در بدن خویش بردار متحمل شد تا از گناه مرده شده، به عدالت زیست
نماییم که به ضربهای او شفا یافته اید. از آنرو که مانند گوسفندان گم شده بودید، لکن الحال به سوی شبان و اسقف جانهای خود برگشته
اید.»

۴. من معتقدم که رساله اول پطرس مخصوصاً برای مسیحیانی نوشته شده است که در جامعه ای زندگی می کنند که مردم با عیسی مسیح و مسیحیان خصومت دارند.

۵. در خاتمه، پطرس از قدرت زندگی تغییر یافته توسط تولد تازه صحبت می کند. پروف جوبز (۲۰۰۵) اینطوری خلاصه می کند: «رسول از خوانندگان خود می خواهد که دامنه وسیع زندگی جدید در مسیح را بشناسند و پیامدهای اینکه چگونه خودشان را اکنون می بینند که دوباره به واسطه رحمت خدای پدر، با قیام عیسی مسیح تولد دوباره یافته اند. (۱: ۳). آنها دیگر نباید به فکر خود و روابط خود با خانواده و جامعه به همان روشی باشند که در زندگی سابق خود بودند. (۴: ۳)

(ج) حال بیابید درباره نویسنده رساله یعنی شمعون معروف به پطرس صحبت کنیم.

۱. "پطرس" (petros) یعنی "سنگ". کیفا (یوحنا: ۱: ۴۲) واژه آرامی برای سنگ است.
۲. پطرس یک شخص یهودی و ماهیگیر جلیلی بود که در آغاز خدمت عیسی مسیح توسط وی خوانده شد (متی ۴: ۱۸)، و همچنین در ابتدا توسط برادرش اندریاس به مسیح هدایت شد. یوحنا ۱: ۴۰-۴۱
۳. همانطور که می دانیم پطرس شخص جسور و کمی پرتحرک بود و به طرز عجیبی خواستار فرصتی برای قدم زدن روی آب بود (متی ۱۴: ۲۸)، گوش غلام کاهن اعظم را هنگام دستگیری عیسی مسیح قطع کرد (یوحنا ۱۸: ۱۰) بلکه تأیید کننده مقام عیسی به عنوان مسیح قبل از هر یک از شاگردان دیگر بود (متی ۱۶: ۱۶).
۴. با این حال، در لحظه آزمون، پطرس سه بار عیسی را انکار کرد. اما با این وجود پس از رستاخیز عیسی، پطرس توسط عیسی دوباره به مأموریت خوانده شد و سه بار تأیید کرد که عیسی را دوست دارد (یوحنا ۲۱). عیسی پطرس را با جمله "گوسفندان مرا خوراک ده" به چالش کشید، و پطرس این کلمات را به خاطر می آورد و در رساله خود از آن کلمات استفاده می کند. (اول پطرس ۵: ۲-۴)
۵. پطرس تبدیل به رهبر کلیسای کلیسا و مهمترین چهره در نیمه اول کتاب اعمال شد. وی پس از حبس خود، اورشلیم را ترک کرد و احتمالاً مشغول خدمت و موعظه برای یهودیان پراکنده شد، یعنی یهودیانی که در سراسر امپراتوری روم در خارج از کشور پراکنده شده بودند. (اعمال ۱۲: ۱۷)
۶. پطرس در شورای اورشلیم (اعمال ۱۵) تأیید می کند که امتیاهی مانند من و احتمالاً بیشتر شما می توانند بدون اینکه ختنه شوند یا شریعت را حفظ کنند، در یک رابطه صحیح با خدا باشند. این یک نکته اساسی در تاریخ کلیساست، زیرا روشن است که قومیت و ملیت اهمیتی ندارد. همه ما می توانیم جزئی از کلیسای باشیم و خدا را با هم، چه یهودی و چه غیر یهودی، که در عیسی مسیح متحد هستیم، پرستش کنیم.
۷. اکنون در یک مقطع خدمت خود، پطرس رسول (غلاطیان ۲: ۱۱-۱۴) به دلیل برخوردی مغایر و نژادپرستانه نسبت به ایمانداران غیر یهود مورد توبیخ پولس قرار می گیرد، بنابراین حتی پس از رستاخیز عیسی مسیح، پطرس رسول کاملی نبود.
۸. علاوه بر این، ما هیچ گونه نشانی در کتاب مقدس یا حتی نخستین سنت های مسیحی نداریم که پطرس تاکنون "پاپ" بود به روشی که کلیسای کاتولیک رومی برای خود پاپ درست کرده اند. در واقع، در اعمال ۱۵ این یعقوب بود که رهبر اصلی کلیسا بود، نه پطرس. در حالی که پطرس احتمالاً در رم خدمت داشت و احتمالاً در آنجا نیز به شهادت رسید، از قرن اول میلادی هیچ مدرک و سندی مبنی بر تسلط روم بر کلیساهای دیگر وجود ندارد. مطمئناً هیچ نکته و اثری را در اینباره در اول پطرس ۵: ۱ نمی بینیم، جایی که پطرس خطاب به سایر کشیشان آسیای صغیر به جای معرفی کردن خود به عنوان "رهبر اعظم" خود را با عنوان "من نیز با شما پیر هستم" معرفی می کند.

کند. پطرس هرگز "پاپ" نبود. او ابزار خدا برای شروع کلیسای اورشلیم و گسترش مسیحیت در بسیاری از مناطق امپراتوری روم بود، اما او هرگز حاکم عالی مسیحیت نبود.

۹. در سنت کلیسا آمده است که پطرس در زمان سلطنت نرو اعدام شد. در حالی که سنت کلیسا به اندازه کتاب مقدس الهام بخش نیست که به آن اتکا کنیم، اما به نظر نمی رسد دلیلی برای تردید در این سنت خاص وجود داشته باشد، و هیچ سند دیگری وجود ندارد، و بیشتر دانشمندان انجیلی این عقیده سنتی را می پذیرند. دوران آزار و شکنجه که تحت آن احتمالاً پطرس و پولس اعدام شدند، در اثر مورخ تاسیتوس ثبت شده است. (به TacitusAnnals ۱۵.۴۴ مراجعه کنید).

